

[Prieme.]

mentlig er ødelagt af al den Misbrug, der er blevet øvet over for dem.“

o. s. v. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen, at det forekommer mig ikke, at dette er en sømmelig Tale at føre. Naar visse Erhvervsforetagender mener, at man over for Dele af sit Personale vil vise sig imødekommende og elskværdig, giver dem Udstyr og giver dem en Vinterferie foruden den Sommerferie, de har haft, saa skulde det ikke gerne være saaledes, at denne Adfærd faar en Omtale som den, det ærede Medlem har givet her fra Folketingets Talerstol. Jeg tror, jeg tør sige til det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen, at hvis det ærede Medlem ikke nærer Ønske om at forhindre, at man fra de interesserede Firmaers Side viser den Art Venlighed over for Personalet, saa skulde han omtale disse Ferier paa en lidt anden Maade, end han gjorde. Jeg tror bestemt ikke, at det ærede Medlem ved en saadan Omtale tjener de paagældendes Interesser. Det kan efter min Mening kun skyldes andre Interesser, rent politiske, og det var jo dem, som det ærede Medlem i Dag mente, man helst skulde se bort fra.

En af de Indvendinger, som den højtærede Socialminister har taget Hensyn til i det omhandlede Lovforslag, er Spørgsmaalet om Lærlingenes Prøvetid, et Forhold, som har givet Grund til megen og efter min Opfattelse ogsaa berettiget Klage. Forholdet er jo det, at Prøvetiden tidligere kun har været 3 Maaneder, og nu udvides den til 6 Maaneder, og i Stedet for, at man tidligere skulde oprette en Lærekontrakt, inden Lærlingen tiltraadte sin Lære, saa skal Kontrakten nu først oprettes, inden de 6 Maaneder er forløbet. Nu vil jeg gerne, selv om jeg anerkender, at Ministeren paa dette Omraade har foretaget en Ændring i Loven, sige, at det forekommer mig, at den omhandlede Paragraf i nogen Grad kunde trænge til at tydeliggøres, idet jeg gaar ud fra, at det ikke er Meningen med denne Paragraf, at Prøvetiden i alle Tilfælde skal være 6 Maaneder, men at Forholdet ogsaa kan ophæves inden for de 6 Maaneder, hvis man gensidig ikke mener det hensigtsmæssigt at fortsætte.

Der er i det omhandlede Lovforslag indført et helt nyt Spørgsmaal, som ingen af de to ærede Ordførere henholdsvis for Socialdemokratiet og for Venstre har omtalt, og det er Spørgsmaalet om Specialarbejderne. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Julin i, at visse Bestemmelser i den tidligere gældende Lov om Lærlinge-

forholdet har bevirket en vis Uvilje hos visse Læremestre mod at antage Lærlinge, og rent umiddelbart har den Specialisering, der i de senere Aar har gjort sig gældende inden for en Række Erhverv, ogsaa bevirket, at man ikke har *kunnet* give Lærlinge en alsidig Uddannelse, som kunde siges at være forsvarelig, naar der skulde oprettes Lærlingekontrakt. Selv om Spørgsmaalet om disse Specialarbejdere er lidt udflydende, forstaar jeg alligevel, at Meningen er den, at i alle de Tilfælde, hvor unge Mennesker antages, og hvor det sker uden Lærlingekontrakt, skal der nu med de Undtagelser, som er nævnt i Forslaget — Bude, Haandlangere eller Mennesker, der er beskæftigede ved Ind- og Udpakning, Afvejning og Ombæring —, under alle Omstændigheder oprettes en Kontrakt for Specialarbejdere, der skal omhandle Gyldighedstid, Opsigelsesvarsel, Løn- vilkaar og tillige Bestemmelser om Sygeforsikring, Invalidforsikring og Ferie. Jeg tror, det vil være gavnligt, at der ogsaa paa dette Omraade skabes lidt mere ordnede Forhold, end der hidtil har været, og jeg er derfor enig med den højtærede Minister i, at der — selv om det ikke er udformet tilstrækkelig tydeligt i Lovforslaget, som det nu foreligger — her vil kunne skabes noget, som man maa hilse med Tilfredshed.

Ligesom det ærede Medlem Hr. Julin er jeg imidlertid betænkelig ved, at man i Lovforslaget har optaget en Bestemmelse om, at der ogsaa skal oprettes Lærlingekontrakt for Gartnere. I alle de Lovforslag, der har været forelagt, har Gartnere saa vidt jeg har kunnet skønne, spillet en stor Rolle; de er henholdsvis flyttet ind og ud af de forskellige Lovforslag, som i de senere Aar har været forelagt. Nu forekommer det mig, at der inden for Gartnerfaget i de senere Aar er sket en Specialisering, saaledes at der dels er et Anlægs- og Frilandsgartneri, og dels er opstaaet et Erhverv, som er blevet mere industrialiseret, et Erhverv, hvor man væsentligst beskæftiger sig med Drivhusgartneri. Det er jo muligt, at man i det Udvalg, der skal nedsættes, kan komme ind paa en saadan Deling i to Kategorier; den Bestemmelse, der er optaget i Lovforslaget, er jeg noget bange for ikke vil virke heldigt.

Jeg er endvidere bange for, at Lovforslagets Bestemmelse om, at Mesteren skal sikre den Lærling en ny Lære, hvis Lærlingetid er blevet delt, nemt kan komme til at virke imod sin Hensigt. Det er selvfølgelig ikke min Agt at bestride, hvad det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen meddelte om det Fag, han specielt er knyttet